



مراسم تجلیل و گرامیداشت شهید سید محمد اتحادی در محله عبدالمطلب برگزار شد

خانواده شهدا، آبروی محله

حسین برادران فراهم زمان با هفته بسیج، مراسم گرامیداشت یاد شهید سید محمد اتحادی در قالب طرح «آبروی محله» با مشارکت شورای اجتماعی محله عبدالمطلب، پایگاه بسیج مسجد فاطمه الزهرا^(س) و با حضور تعدادی از خانواده های ایثارگران، جوانان و اهالی محله در منزل شهید اتحادی برگزار شد.

● وظیفه امروز راویان جنگ

یکی از راویان و جانبازان جنگ تحمیلی با اشاره به ضرورت حفظ یاد و خاطره دلاوری های شهدا می گوید: باگذشت نزدیک به ۳۵ سال از پایان جنگ تحمیلی، بسیاری از مردم و شهروندان جوان، تجربه ای از وضعیت دشوار و سختی که رزمندگان و شهدا بآن رویه رو بودند، ندارند.

اینکه یک نفر از زحمندترین دارایی یعنی جانش را فدای آزادی، ناموس و کشورش کند، شایسته قدردانی است. شهدا و خانواده آن ها تاج سر و آبروی محله هستند. ما باید قدردان زحمات آن ها باشیم و این دید و بازدید ها حداقل کاری است که انجام می دهیم. محمد علی تقی زاده ادامه می دهد: این وظیفه ما بزرگ ترها و جنگ دیده هاست که آن روزها و رشادات ها را روایت کنیم و زنده نگه داریم.

او می افزاید: در جنگ دوازده روزه دشمن صهیونیستی، بخش کوچکی از آن دفاع جانانه و استقامت مردم شجاع ایران تکرار و زنده شد و همه فهمیدند که ما آرامش امروزمان را مدیون خون شهدا، جانبازان و ایثارگران هستیم.

● همراهی نوجوان ها و نسل جوان

پایگاه بسیج شهید اسما عیل دشتیان مسجد فاطمه الزهرا^(س) یکی از بانیان مراسم طرح، آبروی محله، در راستای بزرگداشت و تکریم شهدای محله عبدالمطلب است. جانشین رئیس این پایگاه می گوید: مراسم تکریم خانواده شهدا از چند ماه قبل در مناسبت های مختلف مانند هفته دفاع مقدس و هفته بسیج در حال برگزاری است.

حامد مهدوی می افزاید: شهید سید محمد اتحادی ششمین شهید محله است که مراسم بزرگداشت و تجلیل برایش برگزار کردیم. خانواده شهدای دیگر هم در محله ساکن هستند که فهرستی از آن ها تهیه شده است و مراسم بزرگداشت آن ها نیز در مناسبت های بعدی برگزار خواهد شد.

وی با اشاره به استقبال و علاقه جوانان و نوجوانان بسیجی محله



از این برنامه ها می گوید: نوجوانان انقلابی پایگاه، شور و حال زیادی برای حضور در این گونه مراسم دارند و داستان زندگی و فداکاری های شهدای محله برای آن ها جذاب و شنیدنی است. تهیه زندگی نامه شهدای محله به عنوان هویت و شناسنامه محله، ضروری و واجب است.

● ارتشی انقلابی

شهید سید محمد اتحادی به عنوان نیروی کادری ارتش از ابتدای جنگ در مناطق جنگی حضور داشت و سال ۱۳۶۶ در منطقه میمک به فیض شهادت رسید.

مریم تیموری، همسر شهید، با اشاره به روحیه انقلابی همسرش می گوید: شهید چند سال قبل از پیروزی انقلاب اسلامی به استخدام ارتش درآمد و در لشکر ۷۷ به عنوان دژیان خدمت می کرد. روزی که انقلابیون به مقر لشکر حمله کردند، با وجود دستور فرمانده، هیچ گونه مقاومتی برابر آن ها نشان نداد و با بازکردن انبار اسلحه، انقلابیون را مسلح کرد.

سید محمد اتحادی در زمان شهادت سی و شش ساله و دارای دو دختر و دو پسر کم سن و سال بود. همسر شهید درباره اشتیاق او به شهادت می گوید: خیلی ها می گفتند به خاطر بچه های هم که شده در عملیات ها شرکت نکن. اما او به این حرف ها اهمیت نمی داد و سربازی همیشه آماده برای جنگ بود. در وصیت نامه اش نوشته بود که «شهادت را دوست دارم و مطمئن هستم که روزی شهید خواهم شد».

نوجوان رزمی کار محله ارشاد در کنار قهرمانی، استقلال مالی هم دارد

مدال آور عرصه ورزش و زندگی



شخصی را یاد می گیریم و هم آمادگی جسمانی خوبی پیدا می کنیم.

● در حال حاضر چه سبکی بازی می کنی و چه کمربندی داری؟

سبک من «لایت کنتاکت» است. مثل دیگر رشته های رزمی، سطح ورزشکاران باریک کمربند مشخص می شود. الان کمربند سبز دارم و اگر دو دوره دیگر ا بگذرانم، کمربند مشکی می گیرم.

● چند تا از مهم ترین افتخارات را نام ببر.

اولین مدال مهم من، نقره کشوری بود. سال گذشته در تهران، در وزن

صدرا تصور نمی کرد روزی که برای همراهی دو برادر کوچکش به مجموعه ورزشی کارگران می رود. تصمیم جدیدی در زندگی اش بگیرد. محمد علی پیله ورنو جوان هفده ساله ساکن محله ارشاد، وقتی تمرینات کیک بوکسینگ برادرهایش را از گوشه سالن تماشا می کرد. آرام آرام جذب این رشته شد و تصمیم گرفت خودش هم وارد میدان شود. تصمیمی که بعد ها او را به سکوی قهرمانی مشهور رقابت های کشوری رساند.

محمد علی در کنار ورزش، کار آزاد هم می کند تا مستقل باشد و بتواند هزینه های تمریناتش را خودش تأمین کند. او رؤیای ادامه تحصیل در رشته تربیت بدنی و تبدیل شدن به مربی حرفه ای این رشته را در سر دارد.

● چه مدت است کیک بوکسینگ را دنبال می کنی؟

از تابستان دو سال پیش که برادرهای کوچکم را عصرها برای کیک بوکسینگ به مجموعه ورزشی کارگران می بردم و برمی گرداندم. معمولاً وقتی آن ها تمرین داشتند، من در گوشه سالن می نشستم و تماشا می کردم. بعد از چند جلسه احساس کردم واقعا به این رشته علاقه دارم و ثبت نام کردم. نکته جالب این است که برادرهایم بعد از چند ماه دنبال رشته کشتی رفتند، اما من کیک بوکسینگ را جدی تر ادامه دادم.

● چه چیزی در این رشته ورزشی برایت جذابیت داشت؟

کیک بوکسینگ برای من یک ترکیب جذاب از کاراته و بوکس است. هم مهارت های دفاع

منفی ۵۵ کیلوگرم ورده نوجوانان شرکت کردم. پنج مبارزه داشتم و در مسابقه آخر، فقط به حریفی باختم که تجربه بیشتر و رتبه بالاتری از من داشت.

مدال دوم مربوط به چند ماه پیش است: مسابقات استانی مشهد. در همان وزن و همان رده سنی شرکت کردم و خوشبختانه توانستم مدال طلای استان را به دست بیاورم.

● در هفته چقدر تمرین می کنی؟

هفته ای سه روز در سالن تمرین دارم. علاوه بر آن، شب ها دور فضای سبز ششصد دستگاه، تمرینات مقاومتی و دو انجام می دهم.

● تا به حال کسی را به این رشته دعوت کرده ای؟

بله، چند نفر از بچه های محله باتشویق من وارد این رشته شدند و حالا بعضی هایشان مدال هم گرفته اند. یکی از اقوامان هم باتوصیه من در این رشته ثبت نام کرد و در باشگاه همیشه حمایتش می کنم.

● آیا فعالیت دیگری هم داری؟

بله، شاغل هستم و کارهای تأسیساتی انجام می دهم. برایم مهم است که استقلال مالی داشته باشم و هزینه کلاس ها و تجهیزات ورزشی ام را خودم پرداخت کنم.

● برای آینده چه برنامه ای داری؟

تصمیم دارم برای دانشگاه، رشته تربیت بدنی را انتخاب کنم. هم به تدریس علاقه دارم و هم دوست دارم مربی حرفه ای کیک بوکسینگ شوم. در کنار این ها، هدفم قهرمانی کشور و حضور در مسابقات بین المللی است.

